

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

1

בפני כב' סגן הנשיא השופט אליהו קידר

תובעת דנה ששון

נגד

נתבעים 1. י.ג. שירותי מזון
2. מגדל חברה לבטוח בע"מ

2

3

פסק דין

4

1. התובעת ילידת 5.1.83 הגישה התביעה בגין כוויות שנגרמו לה עת שהתה במסעדה (אותה מפעילה הנתבעת 1). נתבעת 2 היא המבטחת לחבותה של נתבעת 1 כלפי צדדי ג'.

7

2. בסעיפים 4 ו-5 לכתב התביעה תיארה התובעת את קרות התאונה: ביום 15.9.07 עת התארחה התובעת יחד עם חבריה במסעדת הנתבעת 1, ותוך כדי הגשת האוכל לשולחן, הפילה עליה המלצרית מחבת ברזל חמה ובה התבשיל שהוזמן על ידי התובעת וכתוצאה מכך נגרמו לתובעת כוויות בירכיה ובידה. (להלן: "התאונה").

12

3. התובעת מייחסת לנתבעים התרשלות בכך שלא הגישו את התבשיל באופן בטיחותי, לא נקטו בפעולות על מנת למנוע נפילת המחבת הרותחת על התובעת. בנוסף, הגישו את מחבת הברזל רגעים ספורים לאחר צאתה מהתנור החם, לא פעלו בזהירות וכפי שמסעדה סבירה הייתה נוהגת בנסיבות המקרה.

17

4. התובעת טענה כי המחבת החמה הייתה בשליטת הנתבעת ובעלותה והיא מהווה "דבר מסוכן" כמשמעות המונח בסעיף 38 לפקודת הנזיקין ועל כן על הנתבעת נטל הראייה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן התרשלות שתחייב עליה.

21

5. מנגד טוענות הנתבעות כי אין לייחס להן כל אחריות בגין הנזק הנתען וזאת מאחר ולא הפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהן. הנתבעות טוענות כי התובעת היא זו שהפילה על עצמה את המחבת ובה התבשיל וכי הן עשו ככל הניתן למנוע את תוצאות התאונה, והמלצרית הגישה את התבשיל והזהירה את התובעת כי המנה חמה, הניחה אותה במרכז השולחן ורק שלאחר התרחקה המלצרית שפכה התובעת את המנה בשל חוסר זהירותה.

26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

- 1
2 6. בנוסף למחלוקת לעניין האחריות, חולקות הנתבעות על חבותן לשאת בנזקי התובעת ועל
3 היקף הנזקים הנטענים על ידי התובעת.
4
5 7. פסק דין זה יעסוק בפלוגתאות הבאות:
6 א. נסיבות התאונה: א.1. גרסת התובעת.
7 א.2. גרסת העד מטעמה של התובעת.
8 א.3. גרסת המלצרית.
9
10 ב. האחריות על פי הדין, וכן בסוגיית האשם התורם.
11
12 ג. נכות רפואית ותפקודית.
13
14 ד. אומדן הנזק.
15
16
17 דין:
18 נסיבות התאונה:
19
20 גרסת התובעת:
21 8. בתצהיר עדותה הראשית תיארה התובעת את אופן התאונה: ביום האירוע הגיעה יחד עם
22 חבר בשם יינון וזוג חברים נוסף ששמו יעל ואביאל למסעדה. כמו כן הגיע זוג נוסף ששמו
23 תומר ושרי. לאחר שהתיישבו סביב השולחן הזמינה שקשוקה. לאחר זמן מה הגיעה
24 המלצרית אשר החזיקה בשתי ידיה שני מגשי אוכל ולפתע נפלה בין רגליה של התובעת
25 מחבת רותחת מלאה שקשוקה. התובעת מצהירה כי באינסטינקט העיפה בשתי ידיה את
26 המחבת הרותחת וקמה מהשולחן בעודה סובלת מכאבים באזור הכוויות – ברגליה ובידיה.
27 מכנסי הג'ינס אותם לבשה כמעט נמסו מהחוס. (סעיפים 4-7).
28
29 9. התובעת מתארת כי רצה לשירותים, לשם הגיעה אחראית המשמרת עם משחה נגד כוויות
30 אותה מרחה התובעת על רגליה. באותה עת הלכה חברתה של התובעת לקנות לה מכנסיים
31 חדשים וכשחזרה אחראית המשמרת ביקשה את הקבלה בגין הרכישה והחזירה לתובעת
32 את הכסף מקופת המסעדה. (סעיפים 8-9).
33
34 10. באשר לתאונה מציינת התובעת כי זזה לאחור כפי שהיא עושה תמיד עת מוגשת מנה חמה
35 וטענתה של הנתבעת לפיה הייתה רכונה קדימה אינה נכונה כי אז המחבת הייתה פוגעת
36 במרפקה של התובעת ולא ברגליה כפי שקרה בפועל. (סעיף 10).
37

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

11. בתצהיר התשובות לשאלון (2/נ) תיארה התובעת את התאונה במענה לשאלה 29 באופן
1 הבא: "אני זוכרת שהמלצרית הגיעה עם מגש עץ שעליו המחבת, התקרבה לשולחן שלנו ואז
2 לפתע הרגשתי שהשקשוקה נופלת עלי עם המחבת. האמור בכתב ההגנה הוא שקר וכזב.
3 מעולם לא דחפתי עם המרפק ואו עם הידיים את המחבת. ההיפך הוא הנכון – נשענתי
4 לאחור על מנת לאפשר למלצרית להניח בבטחה את המנה". גם בתצהיר התשובות לשאלון
5 מציינת התובעת כי הוחזר לה הכסף בעבור קבלת רכישת המכנסיים על ידי המסעדה.
6
7
12. בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת על נסיבות התאונה והשיבה כי: אני זוכרת שנשענתי
8 לאחור כמו שאני תמיד עושה כשמגישים לי משהו שהוא חם מחבת או כל דבר אחר. אני
9 זוכרת שהמלצרית הגישה אלי את המחבת עם השקשוקה, המחבת החליקה עליי, מה
10 שנקרא דחפתי אותו עם הידיים באינסטינקט ולכן הכל נפל על הירכיים שלי ובאזור
11 המפשעה... המנה לא הייתה מונחת על השולחן אלא נפלה עליי. יכול להיות שהמגש היה
12 מונח על השולחן, זה הגיוני". (עמ' 12 החל משורה 10).
13
14
13. תיאור המקרה בתצהיר העדות הראשית, בתצהיר תשובות לשאלון, בכתב התביעה
15 ובחקירתה הנגדית חוזר על עצמו ולא מצאתי סתירה של ממש בגרסתה העקבית של
16 התובעת. התובעת זימנה לעדות עד ראייה שישב עמה ביום האירוע במסעדה- מר אביאל
17 ביטון שאף נחקר בפניי.
18
19
20 גרסת מר אביאל ביטון (עמ' 1):
21 14. העד ציין כי הגיע למסעדה יחד עם אשתו יעל – חברתה של התובעת. העד תיאר את
22 התאונה: כאשר המלצרית הגיעה לשולחן היא אחזה בכל יד מנה אחרת ואיבדה את שיווי
23 המשקל ועל כן קרתה התאונה. העד ציין כי המחבת נפלה על התובעת כל האירוע התרחש
24 מספר שניות.
25
26 15. התרשמתי מעדותו כי לא התעוררה סתירה לגרסת התובעת אלא דווקא ההפך, העד אישר
27 את אופן קרות התאונה שתיארה התובעת.
28
29 גרסת המלצרית הגברת מיכל מוזס (עמ' 1):
30 16. העדה תיארה בעדותה כיצד מכינים את המנה אותה הזמינה התובעת, מכינים את המנה
31 במחבת וכאשר היא מוכנה מגישים אותה בעודה חמה במחבת בה היא בושלה. את המחבת
32 החמה מניחים על גבי מגש עץ בו אוחזת המלצרית לשם ההגשה דקות ספורות לאחר תום
33 הבישול. (עמ' 15).
34
35 17. העדה מוסרת גרסה שונה לאירוע התאונה, לפיה היא הניחה את המנה, בשתי ידיה את
36 המחבת ואז לאחר מכן התובעת עצמה עם מרפקה, פגעה בידית שהעיפה את המחבת – אז
כבר ידי המלצרית לא היו כלל על השולחן. (עמ' 16).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

- 1
2 18. בתצהיר עדותה הראשית ציינה העדה כי הניחה המנה במרכז השולחן (סעיף 5 לתצהיר)
3 ואילו בעדותה הראשית מציינת המלצרית כי לא יכולה הייתה להניח את המחבת במרכז
4 השולחן אלא: "חמש אצבעות מהסף" של השולחן (עמ' 16 ש' 17). על כן היא מציינת כי
5 התובעת הפילה את המחבת על עצמה בשל הזוית של הידית של המחבת אשר הייתה כנראה
6 מופנית באלכסון כלפיה. בחקירה החוזרת מציינת העדה כי הניחה את המנה במרכז
7 השולחן מול התובעת (עמ' 17 ש' 19).
- 8
9 19. הנתבעת העידה מטעמה גם את אחראית המשמרת הגברת רינה פיטוסי ווצ'ינסקי, אשר
10 העידה בהגינותה כי לא ראתה את המקרה שכן הייתה בחלק פנימי של המסעדה (עמ' 18 ש'
11 10). העדה תיארה את שיטת ההגשה של המנה וציינה כי המלצרים לא מניחים את המנות
12 על סף השולחן אולם לא ידעה להעריך מהו "סף השולחן" לעניין זה (עמ' 19).
- 13
14 האחריות:
- 15 20. אין בין הצדדים מחלוקת כי המנה הוגשה בעודה חמה בתוך מחבת בה בושלה. כמו כן אין
16 מחלוקת כי המלצרית הגישה המנה בעודה אוזות מגש עץ עליה הונחה המחבת החמה.
17 בנוסף הצדדים מסכימים כי בשלב כלשהו נפלה המחבת ובה המנה על רגליה של התובעת
18 ועקב כך נגרמו לה נזקי גוף.
- 19
20 21. המחלוקת היא אם כן, האם הונחה המחבת על השולחן בטרם נפילתה על רגלי התובעת,
21 ואם כן- היכן הונחה המחבת האם במרכז השולחן או בסף השולחן? וכן בשאלה כתוצאה
22 ממה נפלה המחבת? האם מרשלנותה של המלצרית כגרסת התובעת או שמא מהתנהגות
23 התובעת עצמה – כגרסת הנתבעת?
- 24
25 22. סבורני כי התובעת העידה באופן עקבי, לא התגלתה סתירה מהותית בין עדותה לכתבי בית
26 המשפט שהוגשו מטעמה. כמו כן לגרסתה נמצאה תימוכין בעדות העד מטעמה. מצאתי
27 לנכון להעדיף גרסתה על פני גרסת הנתבעת.
- 28
29 23. באשר לשאלה האם הונחה המחבת על השולחן בטרם נפילתה, אני מקבל את גרסת
30 התובעת לעניין זה וקובע כי המחבת לא הונחה על השולחן בטרם נפילתה. יכול מאד להיות
31 כי המגש בו אחזה המלצרית הונח על השולחן, אולם המחבת החליקה ממנו בטרם הגיעה
32 ליעדה.
- 33
34 24. עדות המלצרית לא הייתה עקבית, בעדותה לא הייתה בטוחה באשר למקום הנחת המחבת
35 על השולחן, פעם הניחה במרכז השולחן, בפעם בסף השולחן. המלצרית הצהירה כי כאשר
הגישה המנה נשענה התובעת אחורה (סעיף 5) אז רחוקים היו מרפקי התובעת מהשולחן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

- 1 ואילו בעדותה ציינה כי התובעת לא נשענה לאחור ולמעשה מיד לאחר שהניחה את המנה
2 פגעה התובעת במרפקה בידיה המחבת.
3
4 25. גם אם לא הייתי מקבל את גרסת התובעת לאופן קרות התאונה, גם אז הייתי קובע כי
5 הנתבעת לא הצליחה להוכיח שהתובעת היא זו שהפילה המחבת החמה. מחבת ובה תבשיל
6 חם אשר בושל דקות מספר טרם ההגשה באותו כלי הגשה הוא "דבר מסוכן". מסקנה זו
7 מתחזקת גם לשיטת הגשת התבשיל, על גבי מגש העץ, כלומר המחבת החמה מנותקת
8 מאחיזת המלצרית עצמה מפאת החום, ולמעשה תלויה ההגשה בשיווי משקלה של
9 המלצרית. במקרה דנן, בייחוד מצב בו מגישה המלצרית בכל אחת מידיה מנה אחרת- אופן
10 הגשה זה והמחבת החמה יחד מהווים "דבר מסוכן" ולפיכך סבורני כי לא עלה בידי
11 הנתבעת להוכיח כי לא התרשלה כלפי התובעת.
12
13 26. איני סבור כי יש לייחס לתובעת אשם תורם בגין אירוע מצער זה. אדם המבקש להזמין גם
14 מנה המוגשת חמה במסעדה, לא צריך לצפות כי יכול והמלצרית תשמוט המנה מידיה
15 ולפיכך יגרמו לו נזקי גוף. למעשה, הנתבעת אשר בחרה את שיטת הכנת המנה ושיטת
16 הגשתה צריכה להיות אמונה על בטחון הסועדים במסעדה ולא ההיפך.
17
18 הנכות הרפואית:
19 27. לבית המשפט הוגשו שתי חוות דעת מטעם הצדדים. אף לא אחד מהמומחים נחקר על חוות
20 דעתו. אני סבור כי עלה בידי התובעת לשכנעני כי מדובר בנכות רפואית בשיעור 10% .
21
22 28. ד"ר מוריס טופז קובע בחוות דעתו כי המדובר בצלקת מכערת והגורמת לתחושת גרד אצל
23 התובעת. בנוסף גם במועד בדיקת התובעת אצל ד"ר מוריס מומחה הנתבעת ביום 18.5.09
24 ציין המומחה כי ניתן לשפר את מראה הצלקת על ידי התערבות כירורגית. מכאן עולה כי גם
25 במועד בדיקת התובעת המאוחר יותר לבדיקתה אצל פרופ' מלר, המומחה מטעמה, נותרה
26 הקביעה כי מדובר בצלקת מכוערת ומגרדת. עיון בתקנות המוסד לביטוח לאומי על פי סעיף
27 75 (1) (ב) שעניינה צלקות, מחלות ופגימות בעור מורה כי במצב זה יש לקבוע נכות צמיתה
28 בשיעור 10% נכות.
29
30 29. סבורני כי גם אם תחושת הכאב תשתפר וצבע הצלקת תדהה מעט, כפי חוות דעתו של ד"ר
31 טופז, עדיין במצב דברים זה ניתן יהיה להחיל את סעיף 75 (1) ב על התובעת ולפיכך עדיין
32 יהיה מקום לקבוע לה נכות בשיעור 10% לצמיתות, שכן מצבה הרפואי על שתי חוות הדעת
33 שהוגשו יחד יורו על התאמה לסעיף הנכות הנ"ל.
34
35 הנכות התפקודית:
36 30. סבורני כי לא עלה בידי התובעת להוכיח כי הצלקת גרעה מכושר השתכרותה. התובעת
37 טוענת כי הפגיעה אינה אך במישור האסטטי אלא גם בפן התפקודי היות והתובעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג. שירותי מזון ואח'

- 1 מתמודדת עם תחושת כאב, גירוד וחיכוך ועל כן יש לקבוע נכות תפקודית בשיעור 5%.
- 2 אולם בעדותה ציינה התובעת כי לאחר המקרה נסעה לחו"ל כמה פעמים, כיום היא עובדת
- 3 בחברת "אורנג'י" בין 9 ל-12 שעות ביום כמנהלת צוות, כאשר מעצם תפקידה היא עובדת הן
- 4 במשרד והן מחוצה לו כאשר היא נפגשת עם לקוחות.
- 5
- 6 31. התובעת ציינה בעדותה כי סיימה בסמוך לעדותה תואר, אותו למדה כארבע שנים, ונוהגת
- 7 ברכבה שלה. העידה כי נעדרה מעבודתה במהלך יום אחד למרות שהרופא המליץ לה חופשת
- 8 מחלה בת עשרה ימים. באשר לתפקוד שלה בביתה ציינה התובעת כי היא מנהלת את משק
- 9 הבית שלה בעצמה אולם הצלקת מגרדת לה ומפריעה לה. בעדותה ציינה כי היא יכולה
- 10 לשבת "רגל על רגל" אך לא לזמן ממושך.
- 11
- 12 32. מדברים אלו עולה המסקנה כי אין מקום לקבוע כי כושר השתכרותה של התובעת נגרע הן
- 13 פני עבר והן פני עתיד.
- 14
- 15 אומדן הנזקים:
- 16 33. אובדן ממוני: איני מוצא לנכון לקבוע פיצוי בגין פרק זה הן פני עבר והן פני עתיד.
- 17
- 18 34. אובדן לא ממוני: התובעת סבלה מכוויות בירכיה במהלך מספר חודשים ולטענתה בשל
- 19 הפגיעה נאלצה לשנות מאורח חייה, להתמודד עם קשיים בחשיפתה במצבים אינטימיים
- 20 ובחברה, לשנות את הלבוש אליו הורגלה, ללבוש בגדים מתאימים ולהימנע מלבוש בגדי ים
- 21 ומלחשוף את מקום הפגיעה. אין בליבי ספק כי המדובר בפגיעה כואבת ובנסיבות המקרה
- 22 נגרמה לתובעת עוגמת נפש רבה. אמנם לא סברתי כי יש לפגיעה השלכה על יכולת
- 23 השתכרותה אך בוודאי יש לקחת את מכלול נסיבות המקרה בחשבון ובכלל זה את נכותה
- 24 הרפואית הצמיתה בתחום האסטטי לבחורה צעירה. לכן, פיצוי ראוי למקרה זה הנו 60,000
- 25 ₪.
- 26 35. הוצאות רפואיות, נסיעות ושונות: התובעת נדרשה לטיפול רפואי לאחר האירוע ועל אף כי
- 27 עלות הטיפולים הרפואיים שקיבלה נכללו בסל הבריאות הרי שאני מקבל את הטענה כי
- 28 נדרשה לשלם בעבור תרופות ונסיעות. כמו כן, מומחה הנתבעת סבר כי התובעת תוכל
- 29 להקטין את הפגיעה באמצעות התערבות כירורגית. לפיכך אני סבור כי סכום של 5,000 ₪
- 30 הנו ראוי פני עבר ועתיד.
- 31
- 32 סוף דבר:
- 33 1. הנתבעים ישלמו לתובעת ביחד ולחוד את סכום התביעה בסך של 65,000 ₪. כמו כן שכי"ט
- 34 עו"ד בשיעור של 13,000 ₪ + מע"מ. סכומים אלו ישאו הפרשי ריבית והצמדה מיום מתן
- 35 פס"ד ועד ליום התשלום בפועל.
- 36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 אוגוסט 2010

ת"א 45124-08 ששון נ' י.ג.שירותי מזון ואח'

- 1 2. הנתבעים ישלמו לתובעת את עלות חוות הדעת מטעמה בתוספת הפרשי ריבית והצמדה
- 2 מיום בו נשאה התובעת בתשלום זה ועד ליום התשלום בפועל. בנוסף ישאו הנתבעים
- 3 בהוצאות המשפט בהן נשאה התובעת הכולל גם את אגרת בית המשפט.
- 4
- 5 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום
- 6
- 7
- 8 ניתן היום, כ"ט אב תש"ע, 09 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.
- 9

אלהו קידר, סגן נשיא

- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15